

چکیده

بررسی آثار و نتایج حاصل از نظریه اصل استقلال موافقت نامه داوری از قرارداد اصلی

مقررات داوری در ایران حاوی اصول و قواعد مهم و منحصر بفرد است. یکی از اصول مهم اصل استقلال شرط داوری از قرارداد اصلی است. براساس این اصل اگر عقد اصلی به سببی از اسباب منحل گردیده و یا باطل تلقی گردد تحت هر شرایطی شرط داوری و یا موافقت نامه داوری باقی می ماند. دکترین اصل استقلال شرط هم در فقه و هم در حقوق بوده مشروعیت داشته و دارای آثار و نتایجی است که برخی از آنها به صورت شفاف و کامل در مقررات ذکر نشده است. اینکه چه نتایج و آثار و دستاوردی از این اصل در حقوق برای طرفین محقق می شود، موضوع اصلی این پایان نامه است. اینکه آیا همه نتایج حاصل از این اصل در مقررات قانون آیین دادرسی مدنی ایران و قانون داوری تجاری بین المللی به طور یکسان متبلور شده است یا خیر، بحث چالش برانگیزی است که در این پایان نامه مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج و آثار حاصل از اصل استقلال شرط داوری از قرارداد اصلی عبارتند از بقاء موافقت نامه داوری در اثر انحلال عقد اصلی و بطلان عقد اصلی و همچنین متفاوت بودن و یا عدم تلازم بین قانون حاکم بر قرارداد اصلی و قانون حاکم بر موافقت نامه داوری و همچنین صلاحیت نسبت به صلاحیت که جنبه منفی این قاعده اخیر و موافقت نامه داوری موجب نفی صلاحیت محاکم به طور نسبی و موقت گردیده و موجب رسمیت قانونی محکمه داوری می گردد.

کلید واژه ها

موافقت نامه داوری، اصل استقلال شرط از عقد اصلی، قانون مقر داوری، صلاحیت داوران